

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Quomodo imperator ex solio surgens Deo gratias egerit. Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

in Græcia & Europa tota, in v-
traque Scythia, & omnibus de-
nique in Illyrico, Thessalia &
Achaia.

Nunechius Laodiceæ episco-
pus, ecclesiæ quæ in Phrygia pri-
ma & secunda.

Protagenes ille admirabilis,
Sardicæ ciuitatis, sanctis Dei ec-
clesiæ in Dacia, Calauria, Dar-
dania, & prouinciis vicinis.

Cæcilianus Carthaginensis,
sanctis Dei ecclesiæ in prouin-
ciis Africæ, Numidiæ, atque
Mauritaniae utriusque.

Pistus Marcianopolis episco-
pus, ecclesiæ in Mysia, Athe-
narum, & Gallorum gentibus,
& ciuitatibus quæ his vicinae
sunt.

Alexander Constantinopolis
tunc solum presbyter, postea ve-
ro ecclesiæ illius episcopatum
sortitus, cum Paulo tunc lector-
e atque ipsius notario, ecclæ-
siæ omnium Cycladum insula-
rum.

Hi omnes sancti atque apo-
stolici viri omnibus sub cælo san-
ctis Dei ecclesiæ, quæ in Nicena
sancta magna & generali Syno-
do decreta sunt, transmittentes,
vbique tradiderunt.

μήνυμη σωδόντων κεκριμένα διαπρθυμέσσαντες, πανταχοῦ γῆς παρέδωσαν.

*Quomodo imperatorex solio
surgens Deo gratias
egerit.*

C A P V T XXVIII.

IMPERATOR autem Con-
stantinus post expositionem
rectæ atque apostolicae fidei, a
Spiritu sancto per trecentos san-
ctos patres quasi ore uno pro-
mulgatae, & ab omnibus com-

πῇ Ελλάδι, πᾶς τε Εὐρώπην πᾶσαν, ^{ΑΝΝΟ}
Σκυθίαν ἐκατέραν, καὶ τὰς κατὰ τὸ Ιλ-
λυσικὸν ἀπάσας, Θεσσαλίην τε καὶ
Αχαίαν.

Νουσέχιος Λαοδικείας τῆς καὶ
πᾶς Φρυγίαν πεφύτειν καὶ διέτεραν.

Περπολίθινος ὁ θεαματοσιος πόλεως
Σαρδικῆς, τὰς εὖ Δακία, Καλαυρία,
Δαρδανία, καὶ τὰς ὄμοροις πούταις.

Κεκλιανὸς Καρδανίθινος τῆς καὶ
πάσας τὰς ἐπόρχας, τὰς τε Αφε-
νῆς, καὶ τὰς Νουμιδίας, καὶ Μαρε-
πανίας ἀμφοτέρας, οὕσας ἀγίας τῷ
τοῦδε ἐκκλησίας.

Γινός Μαρκινιουπόλεως τῆς καὶ
πᾶς Μισιῶν, καὶ τὰ τῆς Αθηνῶν
Γάλλων ἔθνη, καὶ τὰς πλησιόχωρος
πόλεων πόλεσιν.

Αλέξανδρος Κωνσταντινούπολεως
τόπε πρεσβύτερος ἐπώρ, εἰς ὑπερ^④ ἡ
καὶ τῆς Πλακοτηνῆς ἵερατείας τῆς αἱ πό-
δι ἐκκλησίας λαζαρί, σωὶ Γαλλωἴπ
τόπε αναγνώσῃ ὅπι καὶ νοταρεῖαν αὐτοῦ,
τῆς δὲ ταῖς ἱστοῖς πάσας κυκλατῶν.

Οὗτοι πάντες ^⑤ ἄγιοι καὶ δόπο-
λικοὶ αὖτες πάσας τῆς τε ^⑥ οὐ-
εργοὶ ἀγίας τῷ τοῦδε ἐκκλησίας τῷ
εὐ τῇ Νικατῶν ἀγίᾳ μεγάλῃ καὶ σικου-
ριστικῇ στολῇ καὶ στολῇ καὶ σικου-

ριστικῇ στολῇ καὶ στολῇ καὶ σικου-

ΚΕΦΑΛ. κη.

Ο ΔΕ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπ
τῇ ἐκκένσῃ δὲ ὁρῶν καὶ χριστολικῆς
πίσεως, δὲ ἐπ πνεύμασις ἀγίᾳ διὰ τῆς
τελακοσιῶν ἀγίων ιμάτῳ πατέρων ἐκ-
Φωνιθέσις, ὡσαρε δὲ ἐνδε σόματος,
καὶ

ANNO
CHRISTI
325. **Εκκυρωθέντος παρεχθεί τούτων τῷ θεῷ σωμάτιον εἰς τὸ ἀγίου ἐκείνου τὸ πίστεως αὐτόσαν, Ἐπειδὴ χεῖρες ἀπλώσας, καὶ τὸ ὄμηρον τείνας εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο τὸ θεόν, διφήμιος ἡμίμασιν αἰνίμηνος τὸ τὸ παντούν ημέραν σωτῆρας ἐπεργάτης θεόν, ὅπερ τὸ ποδουμδύλιον αἴτη τὸ θεῖον ὄρθρον ἐστητοῦ πίστεως αἴτην ὁμοφωνίαν, αἵτα τέτευται θύσει. ποσδόπος οὗτος ὁ παντούντος εἰς τὸ θεοφίλης βασιλεὺς τοῦτο πάντα τὸ θεῖον ἐκκλησιῶν φροντίδα ἐπιτίθεται πολύων εἰρηνικατάτων ὁμόνοιαν. οὐκ ἀποτονούσι τὸ θεοφίλης καὶ τὰ Εὐσεβίου τὸν Παμφίλου, ἀπὸ τούτου πάντων, τῷ τοῦ ποτισμού τὸ λέγον θεοφίλης καλέσας διελέθετο τὸ τῷ τείτοντος τὸν βιβλίον τῷ εἰς ὁρίον Καντανίνα τὸ θεοφίλης βασιλέως, αἱ τάξεις τῷ τῷ συγγενεῖσι τὸ παντούντος πλείσιον δῆτα ιδεῖς ἐκατέρου Σέγματος πρεστιγιομάρτιων, πολλῆς τε αἱμοφιλοίας τῷ περιστατεῖ παρεχθεί πνων γενομάρτιον, ἐπικροᾶπον παντούντος ὁ βασιλεὺς ὁ παντούντος Φημος, χολῆς τοῦ πονωτάτη ταῦς περιστασίας διατεφεύγον τῷ μεράν ὑπεδίχθητο. τὸ μέρος τε αἱπλασιμούμενος τὸ παρ' ἐκατέρου περιγμάτος λεγομάρτιων, ἥρματα τε σωτῆρα τὸς φιλονείκων σύσταμάρτιον, πρέσβεις ποιούμενος ταῦς πρὸς ἐκαστον ὁμιλίας, ἐλληνίζων τὸν Φωνῆ, ἐπί τοι μητρὸν Ιωάννην ἀμαρτῶν ἔχει, γλυκερός τοῦτον καὶ ἱδεῖς, τοὺς μὲν συμπειθῶν, τὸν δὲ καλαδνούωπαν τῷ λέγοντας, τοὺς δὲ τὸ λέγοντας ἐπαγγεῖλν, παῖτας τε εἰς ὁμόνοιαν ἐλαύνων, ἔως ὅπερ ὁμογνώμονας καὶ ὁμοδόξους ἐπίτιμον * ἐπί αἵτη καλεσθήσασθο· αἱς ὁμοφρόνων μὲν κρατητούτων τὸν διοτεῖν δοξολογεῖσιν,**

Concil. Tom. 2.

I i i

434
 κρατινθεῖαν πέπλων χλιδῶν ἐκ ποδί-
 μασης ἀγέλης παρεῖ πάντων τῷ θεοφ-
 γόντων αὐτὸν ἡμέρη πατέρον εἰ-
 φωνθῆσσαν σωτῆρα πίστιν. εἰ παι-
 τῶν δὲ καὶ τοῖς τῆς σωτείου ἑορτή-
 τῷ πάρχει ἐνα παρεῖ πάσιν ὁμολογη-
 σθεῖαν καυρὸν ἐνομοθέτησε. τόποι δικῆς
 ἐγένετος δὲ ταῦτα μειώσεως ἐκατο-
 πονής διδοχμενά καρεσθίαν α-
 ετοπον. καὶ τοῖς τῷ καθ' ἐκεῖνον εἰ-
 κλησιαστικῶν διαποπῶσσαν καὶ κανό-
 ναντον ἐγένετος ἐκδιναῖ τὸν Ἐποκό-
 ποιος καθετοῦ.

Περὶ Ακέσιου Ἐπισκόπου τῷ Ναυ-
 πανάν, καὶ τῷ σῷ αὐτῷ.

C A P V T XXIX.

Socr. lib. 1.
cap. 7. &
Sozom. lib.
1. cap. 21.

MOVENT autem nos imperatoris fides, ut & aliud quiddam commemoremus: qui tanto studio & prudentia in ecclesiastica pacem incumbebat, ut ne minima quidem negligeret. Etenim Acesium secta Nouatianorum episcopum, & eius socios in Synodum vocauit, haud aliter quam ipsos qui consubstantiale & trinitatem celebrabant. Ac postquam decisio de fide cum in commentarios relata, tum subscriptionibus confirmata a Synodo & imperatore erat, imperator Constantinus sciens tabatur ab Acesio, utrum ipse eidem fidei, & decreto quoque de festi Paschatis obseruatione constituto assentiretur. Tum ille: Nihil noui, inquit, o imperator, Concilium decreuit: nam antiquitus ab apostolorum sedibus omnes eamdem fidei decisionem, & idem tempus festi Paschatis accepimus. Tum imperator: Cur igitur te a communione nostra segregasti? Ille res re-

KINEI δὲ ημας ή τῇ βασιλίᾳ πίσις καὶ ἐπέρου περιγράμματος ι-
 πηνθεῖαν. ὃς τῷ παντού καὶ
 περιβούν τῆς ἐκκλησίας εἰρώνεις
 ἐποιέτο, αἱς μηδὲ τῷ ἐλαχίστῳ αἱ
 περιλιπέη. καὶ Ακέσιον τῷ τῷ Ναυπακάνῳ εργοτείας Ἐπισκόπον καὶ
 τὸν σὺν αὐτῷ ἐπεκλίνει εἰς τῷ πα-
 σον, αἱς καὶ αὐτὸν τῷ ὁμούοντος καὶ
 τῷ περιάδα διξάζονται. μᾶς οὐκ
 ἐκπεθῆται Εἰ ταῦτα φίλια παρεῖ
 τὸ σωόδου καὶ τῇ βασιλέως ὅροι
 τῆς πίσεως, ἡρθεται τὸν Ακέσιον Κα-
 σταντίους ὁ βασιλεὺς, εἴ καὶ τὸν πί-
 στον σωτήραν Εἰ τῷ ὁρεοφάτῃ τῷ πε-
 τῷ πάρχει ἑορτής. οὐ δὲ Ακέσιος τεσσαράκοντας
 αἱ, οὐδὲν καυρὸν, ἐΦη, ὁ βασιλεὺς,
 η σωόδος ὁρεον. οὐ πονθεῖται αἱ
 πατέρες ἐκ τῷ δότοσλικῶν περιγράμματος
 περιλήφαμεν καὶ ὅρον τῆς πί-
 σεως, καὶ τὸν χρόνον τῆς τῷ πάρχει ἑορ-
 τῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς τεσσαράκοντας πε-
 τον κοινωνίας ἡμέρην χωρεῖται; οὐ δέ Ακέ-